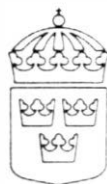

Motion till riksdagen

1989/90:Bo22

av Per Stenmarck (m)

med anledning av prop. 1988/89:154 om en
ny regional statlig förvaltning

Mot.
1989/90
Bo22–29

Proposition 1988/89:154 om en ny regional statlig förvaltning framhåller att om det i den framtida fiskeadministrationen finns en länsanknytning skall den nya länsstyrelsen svara för denna verksamhet. För att säkra en god och allsidig kompetens hos länsstyrelserna föreslås att regeringen i länsstyrelseinstruktionen fastställer att vissa expertfunktioner – länsexperten – skall finnas företrädna vid styrelserna inom ett antal viktiga sakområden, däribland fiske.

Den kommitté som har utvärderat pågående försök med samordnad länsförvaltning i Norrbottens län föreslår i sitt betänkande (SOU 1989:5) att fiske nämndernas nuvarande verksamhet i framtiden skall inordnas i de nya länsstyrelserna, bl. a. med hänsyn till att fiskefrågorna utgör en viktig faktor för länens utveckling. Fisket har dessutom en rad olika kopplingar till verksamheter som länsstyrelserna, och andra statliga länsmyndigheter, nu har ansvar för, t. ex. samhällsplanering, naturvård, friluftsliv, mark- och vatten användning, glesbygdsutveckling, sysselsättning och turism. Kommittén anser att dessa anknytningar kan utvecklas ytterligare när fiskefrågorna hantearas av de nya länsstyrelserna och att det då ges en bättre överblick av fisket inom respektive region.

Jordbruksdepartementet har i december 1988 tillsatt en utredning med uppgift att se över prisregleringen på fisk och vissa därmed sammanhängande frågor. I utredningsuppdraget ingår att göra en förutslös översyn av den statliga fiskeadministrationen, inklusive fiske nämnderna. Nämndernas nuvarande mera lokala uppgift för fritidsfisket m. m. bör i fortsättningen kunna överlämnas till kommunerna. Av direktiven framgår att försöksverksamheten med samordnad länsförvaltning i Norrbottens län utvärderas av en särskild kommitté och att utredningen även bör beakta kommitténs överväganden.

Fiske nämnderna verkställer i dag det allmänna politiken för yrkesfisket, vattenbruket, fritidsfisket och fiskevården. Nämnderna fullgör således fiskeriverkets myndighetsfunktioner på länsplanet och svarar för att den statliga fiskepolitiken anpassas till förhållandena inom verksamhetsområdet samt att de resurser som satsas på en regional utveckling av fiske och fiskevård samordnas och utnyttjas på bästa möjliga sätt. På länsnivå samordnar fiske nämnderna de övergripande, centrala bedömningarna med de regionala och

lokala intressena, vilket är nödvändigt särskilt med tanke på fiskevärden, som utgör själva grunden för fiskeutövandet.

Fiskenämndernas länsorganisation är sedan många år väl inarbetad. Här finns också en god kunskap om länens fiske och fiskevatten samt ett väl fungerande samarbete med andra länsmyndigheter, kommuner och fiskeorganisationer av olika slag. Under senare år har fiskeristyrelsen aktivt strävat efter att utveckla system för att verka genom fiskenämnderna, exempelvis genom en ökad decentralisering av beslut och en breddad och fördjupad dialog mellan styrelsen och nämnderna.

Fiskenämndernas kompetens och lokalkännedom behövs fortsättningsvis på länsnivå för att kunna samverka med fiskeristyrelsen i frågor som bl.a. rör statligt stöd till yrkesfisket.

Många kommuner utför i dag ett värdefullt arbete inom fiskesektorn. Särskilt kan nämnas kalkning av sjöar och vattendrag och olika insatser för att lokalt stödja en utveckling av fisketurismen. Ett ökat kommunalt ansvar för fritidsfisket förutsätter att det i framtiden finns en väl fungerande länsanknuten statlig fiskeorganisation med erforderlig kompetens för att i samverkan med kommunerna utveckla fisket och bevara förutsättningarna för fiske.

En ändring av den nuvarande fiskenämndsorganisationen, så att t.ex. fiskeristyrelsens centrala enheter skulle överta beslut och arbetsuppgifter av utpräglad regional karaktär, skulle medföra en otidsenlig och onödig centralisering av verksamheten.

I Skåne utgör Öresund från fiskesynpunkt ett särskilt känsligt område som kräver speciell fiskevård och omsorg. Här är exploateringen större än någon annanstans. Bl.a. har mer än 1 600 hektar av sundets grunda produktiva vikar utfyllts eller på annat sätt tagits i anspråk. Detta har satt och sätter djupa spår i fisket och produktionen av fisk. Här är fiskevårdsåtgärder av största vikt. Felaktiga åtgärder kan allvarligt äventyra fiskebestånden och fisket i hela Öresund. I Malmöhus län har genom fiskenämndens medverkan goda havsöringsbestånd skapats i nästan alla åar.

Odiskutabelt finns det i dag en väl upparbetad kompetens på fiskenämnden. Med stor sannolikhet blir det omöjligt att bevara denna om propositionens förslag skall genomföras.

Risken är uppenbar att man raserar vad som under decennier byggts upp, med krav på nya förändringar inom några få år. Detta skulle vara en synnerligen allvarlig utveckling inom ett område som behöver allt framtida stöd.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att fiskefrågor av regional karaktär även fortsättningsvis skall handläggas på

länsnivå och att fiskenämnderna skall inordnas i de nya länsstyrelserna.

Mot. 1989/90
Bo22

Stockholm den 4 oktober 1989

Per Stenmarck (m)